

Oskarżeni

FQ, GP, HO, IN, JM

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 325 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 58 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE ⁽¹⁾, art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii ⁽²⁾ [przyjętej w nawiązaniu do konwencji] sporządzonej na podstawie art. K. 3 Traktatu o Unii Europejskiej o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 czerwca 1995 r. należy interpretować w ten sposób, że wykluczają one wydanie orzeczenia przez organ niezaliczony do władz sądowiczych, Curtea Constituțională a României (trybunał konstytucyjny Rumunii), orzekający w przedmiocie wyjątku proceduralnego dotyczącego ewentualnego niezgodnego z prawem składu orzekającego, w świetle zasady specjalizacji sędziów Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokiego trybunału kasacyjnego i sprawiedliwości, Rumunia) (nieprzewidzianej w konstytucji rumuńskiej), które nakłada na organ sądowy obowiązek skierowania spraw będących przedmiotem postępowania odwoławczego (devolutiva) celem ponownego rozpatrzenia w pierwszej instancji przed tym samym sądem?
2. Czy art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby organ niezaliczony do władz sądowiczych, stwierdził niezgodność z prawem składu orzekającego izby sądu najwyższego (składu, w którym urząd sprawują sędziowie, spełniający w momencie awansu m.in. wymóg posiadania specjalizacji wymaganej do awansu do izby karnej sądu najwyższego)?
3. Czy pierwszeństwo prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że zezwala ono sądowi krajowemu na odstąpienie od wykonania orzeczenia trybunału konstytucyjnego dokonującego wykładni normy niższego rzędu niż konstytucja dotyczącej organizacji Înalta Curte de Casație și Justiție (wysokiego trybunału kasacyjnego i sprawiedliwości) zawartej w ustawie krajowej o zapobieganiu, wykrywaniu i karaniu przestępstw korupcyjnych, normy, która jest interpretowana przez organ sądowy w ten sam sposób od szesnastu lat?
4. Czy zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej[,] [z]asada swobodnego dostępu do wymiaru sprawiedliwości obejmuje specjalizację sędziów i tworzenie wyspecjalizowanych składów sądu najwyższego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 141, s. 73.

⁽²⁾ Dz.U. 2017, L 198, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunia) w dniu 5 listopada 2019 r. – Flavourstream SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Sprawa C-822/19)

(2020/C 54/31)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie, strona pozwana w pierwszej instancji: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Vămilor - Direcția Regională Vamală Brașov - Biroul Vamal de Interior Sibiu

Druga strona postępowania, strona skarżąca w pierwszej instancji: Flavourstream SRL

Pytanie prejudycjalne

Czy nomenklaturę zawartą w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem wykonawczym 2016/1821 ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że produkt „AURIC GMO FREE”, będący przedmiotem niniejszego sporu, należy klasyfikować do podpozycji taryfowej 17 029 095 czy do podpozycji 29 124 900 tej nomenklatury?

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 2016, L 294, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Vicenza (Włochy) w dniu 15 listopada 2019 r. – AV/Ministero della Giustizia, Republika Włoska

(Sprawa C-834/19)

(2020/C 54/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Vicenza

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AV

Strona pozwana: Ministero della Giustizia, Republika Włoska

Pytanie prejudycjalne

Czy praktyka krajowa wyłączająca z pojęcia „pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze godzin”, o którym mowa w klauzuli 2 porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy 97/81/WE ⁽¹⁾, oraz z pojęcia „pracownika zatrudnionego na czas określony”, o którym mowa w klauzuli 2 porozumienia ramowego stanowiącego załącznik do dyrektywy 99/70/WE ⁽²⁾, Giudice Onorario di Tribunale (sędzię honorowego, GOT), który wykonuje swoją pracę w [sposób przedstawiony w uzasadnieniu], stoi na przeszkodzie zapewnieniu skuteczności (effet utile) dyrektyw 97/81/WE i 99/70/WE?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).
